

РЕШЕНИЕ

№ 5916

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1295** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. от АПК.

Води се по:

1/ първоначална жалба вх.№ СОА22-ГР94-378/01.02.22г на адв. П. А. В. и адв. М. В. П., двамата от [населено място] и вписани в САК, представлявани от адв. Ю.Д. и

2/впоследствие депозирана по реда на чл.189 ал.2 от АПК- жалба вх.№ 20056/30.05.22г/л.698/ от адв. А. Г. Д., адв.Д. М. Д. и адв. С. М. А., трите от [населено място] и вписани в САК, представлявани от адв. М.С.,

депозирани с искане да се обяви нищожността или да се отменят като незаконосъобразни:

1/ т.32 от Приложение № 9 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакция съгл. Решение № 894 по Протокол № 93/23.11.06г на СОС, в частта "за адвокати" ;

2/ т.5 от Приложение № 10 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, в редакция съгл. Решение № 31 по Протокол № 30/29.01.09г на СОС, в частта "за адвокати";

3/ т.21 от Приложение № 11 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична

Община, в редакция съгл. Решение № 894 по Протокол № 93/23.11.06г на СОС, в частта "за адвокати".

Предметът на делото е определен с Определение № 2027/11.03.22г/л.559/, оспорването е публикувано в ДВ бр.24/22г/л.670/, на страницата на ВАС/л.678/ и на таблото на АССГ/л.679/.

В първата жалба/от 01.02.22г/ и уточняващите към нея/л.557 и л.580/ се сочи, че: съгл. чл. 6 ал.1 б."е" от ЗМДТ- общините събират местни такси за адм.услуги, а съгл. чл. 6 ал.2 от ЗМДТ- за всички останали услуги и права/извън адм.услуги/,предоставяни от общините, ОС определя цена; изводът е, че ОС не може да определя цени - за адм.услуги/ тъй като за тях се определят такси/; таксите обаче се определят със закон/чл.60 от КРБ/; дефиницията на „адм.услуга“ е в §1 т.2 от ДР на ЗА, като таксите за адм.услуги са въведени с раздел VII от глава трета на ЗМДТ/т.е. със закон, както изисква КРБ/; оспорените разпоредби въвеждат „цени на адм.услуги“, като са в противоречие с чл.60 от КРБ и чл.6 ал.1 от ЗМДТ; СОС не разгласява по разписания ред своите норм.актове, нито съд.решения по тяхното оспорване/публикува само консолидирани версии на актовете си, при това с грешки и това затруднява уточняването на действащите редакции и действителното им съдържание/, като в случая е нарушен чл.22 ал.2 от ЗМСМА; с оспорените норми адвокатът е приравнен на фирми,брокери и др, като не е отчетен чл.134 от КРБ. В съд.заседание жалбоподателите не се явяват или представляват.Депозирани са писмени бележки от адв.Д., с които се поддържа жалбата, доразвиват се доводите за направеното оспорване, претендират се разноски по списък/представя доказателства за тях/.

Във втората жалба се сочи, че: с оспорените текстове от Наредбата се въвеждат по същество не „цени на услуги“, а „такси“ за административни и технически услуги /чл.6 ал.1 б."е" и б."д" от ЗМДТ/; нормите са приети при липса на материална компетентност на СОС да приема„такси“ за административни и технически услуги , при допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, при противоречие с норми от по-висок ранг, в несъответствие с целта на закона /чл.146 т.1,3,4 и 5 вр. чл. 196 от АПК/; доколкото нормите са относими само към адвокатите от всички лица ,упражняващи юридическа професия, то същите са дискриминационни и не преследват легитимна цел. Претендират се разноски по списък.В съд.заседание адв. С. поддържа и двете жалби.

Ответникът СОС /чрез проц.представител/ е изразил писмено становище по първата жалба/л.274 и л.565/, като в съд.заседание юрк. С.М. оспорва и двете жалби. Ответникът счита жалбите за недопустими и неоснователни, тъй като: конкретните части от трите норми досега не са били предмет на съд.оспорване, но Наредбата в цялост/в първоначалната ѝ редакция/ и в други нейни части вече е била предмет на няколкократно съд.оспорване и е недопустимо отново да се разглежда нейната проц.законосъобразност и дали е издадена от мат.компетентен орган; досега съд не е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения при одобряването на Наредбата; жалбите са неоснователни по всички възражения в тях; ВАС се е произнасял по проц.законосъобразност на Наредбата с Решение № 3290/12.03.10г, Решение № 13479/20.10.11г, решение № 15122/18.11.11г и Решение № 3554/13.03.13г; остават неясни доводите на жалбоподателите-защо въведените цени на услуги

всъщност са такси; проц.цени на услуги са приети на правно основание- чл. 6 ал.2 от ЗМДТ; недоказано е неконкретизираното възражение, че за същите услуги с Наредбата били предвидени и такси; определянето на цени за проц.услуги не нарушава правата на гражданите, като не е налице и твърдяната дискриминация на адвокати; жалбоподателите не преследват легитимна цел, като упълномощават друг адвокат да ги представлява по делото; не е налице противоречие с чл.31 ал.1 и чл.29 ал.1 от ЗАдв и е неправилно адвокатите да се приравняват на съдиите-относно заплащането на проц.услуги; неправилно е и проц.услуги да се приравняват на получаване на общ.информация по реда на ЗДОИ; проц.норми не противоречат на който и да е закон или кодекс, като проц.услуги не са част от адм.производство по АПК; ясно е какво представлява услугата "писмена консултация", доколкото такава е предвидена и в наредба 01/04г за мин.размери на адв.хonorари. Претендира се юрк.възнаграждение, в съд.заседание се възражава изобщо срещу присъждането на адв.хonorар на адв.Д. и в условията на евентуалност- размерът на хonorара му се оспорва като прекомерен и се претендира да му се присъди минималния размер.

Прокурор от СГП изразява становище за недоказаност на жалбите.

Съдът намира жалбите за допустими, като депозираните от лица с активна проц.легитимация по чл.186 ал.1 от АПК, пред компетентния/местно и родово/ съд, срещу норм.акт от категорията по чл. 76 ал.3 от АПК, в срока по чл.187 ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК към съдържанието на жалбите, при липса на предходно оспорване на процесните норми/чл.187 ал.2 от АПК/, поради което следва да се разгледат по същество.

Съдът е давал указания на страните по доказателствата със съд.актове на л.270, л.543, л.559 и л.730.

Доколкото основното възражение на жалбоподателите е за нищожност на трите проц.норми/тъй като регламентирани са тях услуги са по естеството си административни и/или технически, за тях се плащат местни такси съгл. чл.6 ал.1 от ЗМДС и респ. СОС няма правомощия да определя цени за тях по реда на чл.6 ал.2 от ЗМДТ/, Съдът ще направи фактически и правни установявания първо по този въпрос и едва ако отхвърли възражението за нищожност на трите норми по това възражение, ще пристъпи към фактически и правни установявания относно законосъобразността/вкл. процесуалната/ на нормите.

Съдът приема за установено от фактическа страна/по възражението за нищожност/:
С Решение № 894/23.11.06г на СОС е приета Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община. Наредбата е изменяна и допълвана впоследствие от СОС многократно, в различни части, като към датата на инициращата делото жалба/от 01.02.22г/- Наредбата /като цяло/ е в действаща редакция съгл. Решение № 49 по Протокол № 27/28.01.2021г на СОС /изменено с Решение № 7314/16.12.2020г. на АССГ по д.№11812/2019г, оставено в сила с Решение №11582/15.11.2021г. на ВАС по д.№ 3443/2021г/- приложена на л.276.

Действащите редакции на конкретно оспорените части от норми са уточнени в

Определение № 2027/11.03.22г/л.559/, като т.32 от П..9 и т.21 от П..11 са в първоначалната редакция на Наредбата /по Решение № 894/23.11.06г на СОС/- и към края на устните състезания са в тази редакция, а т.5 от П..10 е в последваща редакция на Наредбата /по Решение № 31/29.01.09г на СОС//- и към края на устните състезания са в тази редакция. Точка 21 от П..11 е изменяна и допълвана с Решение №31/29.01.09г на СОС и Решение № 26/28.01.10г на СОС/л.219/, но не в процесната част/относно адвокати/. Изложеното обосновава извод, че адм.процедури по приемането на оспорените норми са били две, т.е. проц.законосъобразност следва да се проверява от Съда - относно Решение № 894/23.11.06г на СОС/л.19/ и Решение № 31/29.01.09г на СОС/л.201/. Материалната компетентност на СОС следва да се проверява не само по отношение на цялата Наредба/дали СОС има правомощия да приема такава Наредба/, а и по отношение на конкретните процесни части от норми/дали има право да определя по естеството си такси- на адм. и техн. услуги/.

До края на устните състезания на 08.07.22г /предвид чл. 142 ал.2 от АПК/, окончателни произнасяния по оспорвания на Наредбата са:

- 1/ Решение № 8641/14.07.15г на ВАС/л.665/- относно чл.85 ал.1 /обявен за нищожен/
- 2/ Решение № 15122/18.11.11г на ВАС/л.361/- относно чл.27 ал.1 /отхвърлена жалба/
- 3/ Решение № 3554/13.03.13г на ВАС/л.374/- относно чл.18 ал.5, чл.22 т.3, чл.23 ал.4, чл.26 ал.1 и ал.4, чл.29 ал.1 и ал.2 /жалбата без разглеждане/ и относно чл.10,чл.11 и чл.64 с Приложение №4 /жалбата е отхвърлена/
- 4/ Решение № 15347/13.11.19г на ВАС/л.552/- относно чл.40 ал.4/отменена е/
- 5/ Решение № 16807/10.12.19г на ВАС/л.23/-относно т.19б от Приложение №12/отменена е/
- 6/ Решение № 2252/15.02.13г на ВАС– относно чл. 24, ал. 6 в частта й: "за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения" /отменена е/
- 7/ Решение № 11570/03.11.15г на ВАС- относно т.2 от Приложение №13/отменена е/
- 8/ Решение 5081/15.07.16г на АССГ/необжалвано/- относно глава четвърта, вкл. чл.83,чл.84 и чл.85 /обявени за нищожни/
- 9/ Решение № 993/05.12.08г на АССГ/необжалвано/- относно Таблица № 1 към т.7 от Приложение № 4 / в ред. Решение №64/05.02.08г на СОС/ - отменена е
- 10/ Решение № 4920/27.04.20г на ВАС- относно т.1а от Приложение №2/отменена е/
- 11/ Решение № 11582/15.11.21г на ВАС- относно т.1.10 от раздел III от Приложение 8г/отменена е/
- 12/ Решение № 13479/20.10.11г на ВАС-относно чл.25 ал.1 /жалбата е отхвърлена/
- 13/ Решение № 3290/12.03.10г- относно чл.27 ал.2 /жалбата е отхвърлена/.

След преглед на посочените по-горе окончателни съд.актове по оспорване на Наредбата се установява, че: нито един от тях не е имал за предмет- процесните по настоящото дело части от 3 норми; няма окончателен съдебен акт, съдържащ произнасяне по проц.законосъобразност на цялото първоначално Решение 894/06г на СОС за приемане на Наредбата или за проц.законосъобразност на цялото последващо Решение № 31/09г на СОС за изменение на Наредбата; приключилите дела касаят отделни норми от Наредбата/а не същата в цялост, както твърди ответника/-при това в различни техни редакции, като проц.законосъобразност и мат.компетентност е била проверявана от съд - само относно обжалваните конкретни норми в конкретна редакция и дали СОС има правомощие да приема такава Наредба.Следователно, не може да се приеме, че: има окончателен съд.акт, който да постановява, че Наредбата/във всичките й части без изключение/- е одобрена от орган с

мат.компетентност; има окончателен съд.акт, който да постановява, че цялото Решение № 894/06г и/или цялото Решение №31/09г на СОС/относно всички норми/-са били одобрени при липсата на допуснати съществени проц.нарушения.

От правна страна, по възражението за нищожност на трите норми, Съдът намира следното:

I / Проц.Приложение №9/л.324/ касае „Услуги, извършвани от направление „Контрол в инв.проектиране,координация в строителството и градоустройство“ и районните администрации“, като оспорването е относно частта от т.32 " за изготвяне на писмени справки на адвокати по преписки, както и справки за съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С.-20.00лв"- л.327.

Проц.Приложение №10/л.329/ касае „Услуги, извършвани от дирекция „Инвестиционно отчуждаване““, като оспорването е относно частта от т.5 "за писмено консултиране на адвокати-50.00лв"-л.329.

Проц.Приложение №11/л.329/ касае „Услуги, извършвани от дирекция „Общинска собственост“ и районните администрации“, като оспорването е относно частта от т.21 " за писмено консултиране на адвокати-50.00лв "-л.331.

И трите проц.Приложения /№№9,10 и 11/ са към Глава Трета на Наредбата- „Цени на услуги, неуредени със закон, предоставяни от СО на ФЛ и ЮЛ“-л.299, следователно и трите процесни норми касаят определени от СОС цени на услуги, неуредени със закон и предоставяни на ФЛ или ЮЛ/с чл.6 ал.1 от ЗМДТ/. Докато за Глава Втора от Наредбата - „Местни такси“/л.280/, се отнасят Приложения №1-Приложение №8з.

По трите проц.точки, освен адвокати/оспорваната част/, останалите адресати са частни лица и фирми/по т.32 на П..9/ и фирми,брокери и професионално заинтересовани лица /по т.5 от П..10 и т.21 от П..11/. Следователно, за изготвянето на писмени справки по т.32 от П..9 адресатите са ФЛ,ЮЛ и адвокати, а за писмени консултации по т.5 от П..10 и т.21 от П..11- адресати са ЮЛ, адвокати, брокери и професионално заинтересовани лица. Доколкото глава Трета от Наредбата касае услуги, предоставяни на ФЛ и ЮЛ, налага се изводът, че адвокати, брокери и професионално заинтересовани лица/каквото и да означава това/, са изведени извън общата група на адресати-ФЛ, именно поради упражняваната от тях професионална дейност. Не става ясно по какви доводи на ответника тези три категории лица са изрично отделени от останалите адресати-ФЛ, както и кои точно ФЛ попадат в обхвата на „ професионално заинтересовани лица“/но това е извън обжалваната част/. Едно обаче става ясно- услугата „консултиране на адвокат“ явно е с по-различно предметно съдържание от същата услуга- за останалите ФЛ.

II/ От всички цитирани по-горе окончателни съд.решения по оспорване на Наредбата, само Решение № 16807/10.12.19г на ВАС/за отмяна на т.19б от Приложение №12/ и Решение № 11570/03.11.15г на ВАС/за отмяна на т.2 от Приложение №13/, касаят процесната глава Трета от Наредбата. И по двете дела ВАС не е разглеждал обаче въпроса-касае ли се всъщност за такси.

Съгл. чл. 60 от КРБ и Решение № 10/03г на КС на РБ, таксите се определят само със закон/и това е сторено лимитативно и императивно с чл.6 ал.1 от ЗМДТ/. Съгл. чл. 6 ал.1 б. „д“ и б. „е“ от ЗМДТ- Общините събират местни такси за технически и административни услуги, а съгл. чл. 6 ал.2 от ЗМДТ- за услуги и права извън описаните в ал.1 се определя цена от ОС. В случая с оспорените три норми се определя цена за услуга, което води до извод, че според СОС трите обж.услуги не

попадат в приложното поле на ал.1 и в частност на б. „д“ и б. „е“, т.е. не са административни или технически услуги. Процесни услуги са всъщност два вида/в две от точките са идентични/ и са: изготвяне на писмени справки/по преписки или за дела по жалби срещу актове на Гл.Архитект на СО/ и писмено консултиране на адвокат.

1/ Според Българския тълковен речник - „консултиране“ означава даване на мнение,съвет,препоръка от специалист в дадена област.Така предвидената услуга „писмено консултиране на адвокат“ тогава следва да попада в сферата на компетентност на съответната структура на СО / дирекция „Общинска собственост“, дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ или районните администрации/, като се пише от специалист от тези структури, при това само по технически въпроси/касаещи общинска собственост и в частност отчуждаването ѝ/. Тъй като тези структури на СО нямат за предмет на дейност – правно обслужване на външни за СО лица/дори и да правят правен анализ за други структури на СО/. Следователно, услугата „писмено консултиране на адвокат“ не би могло и не би следвало да е по правни въпроси /обратното би означавало, че СО дава платени правни консултации, вкл. на адвокати-по правни въпроси/. Според Съда, извършването на платена консултантска дейност с адресати-адвокати,брокери и професионално заинтересовани лица /в случая- по технически въпроси във връзка с общ.собственост и отчуждаването ѝ/, изобщо не е в правомощията на която и да е община и общинска структура-според разписаните ѝ лимитативни правомощия по ЗМДТ.

В резултат на изложеното Съдът намира, че преди да се отговори на въпроса-представява ли обж. услуга „писмено консултиране на адвокат“ – административна или техническа услуга/което ще обоснове извод, че за нея се дължи такса, такава е определена с чл.6 ал.1 от ЗМДТ и не може да ѝ се определя цена от СОС по чл.6 ал.2 от ЗМДТ/, първо следва да се отговори на въпроса- каква изобщо е тази предвидена услуга/какво обхваща, кой точно служител я предоставя, по какви въпроси, в какъв срок, в какъв обем, различава ли се -според адресата си, обвързана ли е от формулировката на запитването, какви са изискванията към него самото, подлежи ли на допълване и поправка и др/. Съдът намира, че **от формулировката на т.5 от П..10 и т.21 от П..11 не става по никакъв начин какъв е предмета и съдържанието на услугата „писмено консултиране на адвокат“**. И от мотивите за приемането на Наредбата не става ясно какъв е предмета на тази услуга, като се налага Съдът посредством логически анализи да се опита да очертае пределите ѝ. Като не е ясен предметът на услугата, Съдът е препятстван да направи преценка дали тя представлява по естеството си административна и/или техническа услуга, или е услуга извън регламентираните в чл.6 ал.1 и е предмет на чл.6 ал.2 на ЗМДТ. Съдът намира за **нищожни двете точки, регламентиращи тази услуга/т.5 от П..10 и т.21 от П..11/- в обж. им част, доколкото от съдържанието им по никакъв начин не става ясна волята на нормотвореца- какъв е предмета на нормата и респ. какви са обективни и субективни предели на предмета на услугата.От друга страна- ако предметът ѝ е изведения по логичен път от Съда, то той е невъзможен.**

2/ Съдът намира относно услугата „изготвяне на писмени справки на адвокати по преписки, както и справки за съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С.“ по т.32 на П..9, че за нея само адвокати /без брокери и професионално заинтересовани лица/ са изведени **извън общата група на адресати-ФЛ, именно поради упражняваната от тях професионална дейност.**

Писмените справки следва да се изготвят **от служители на направление „Контрол в инв.проектиране,координация в строителството и градоустройство“ и районните администрации** /според заглавието на П.9/. От съдържанието на нормата не става ясно нито какъв ще е обхвата на услугата „справка по преписка“ /какво обхваща, кой точно служител я предоставя, по какви въпроси, в какъв срок, в какъв обем, различава ли се -според адресата си, обвързана ли е от формулировката на запитването, какви са изискванията към него самото, подлежи ли на допълване и поправка и др/, нито дали се отнася за преписки и дела, по които адвокатът е проц.представител на конкретно лице. Доколкото по висящите преписки - освен заявителя, понякога има и други заинтересовани страни или други участници в адм.производство/напр. сигналоподатели/, от нормата не става ясно дали адресатът на услугата/адвоката/-следва да е проц.представител единствено и само на заявителя по преписката, или може да е проц.представител на трето лице/такова с или без правен интерес, конституирано вече в адм. производство или все още неконституирано/, или адвокатът не е нужно да бъде проц.представител на когото и да е. Ако се касае за справка по преписка, по която адвоката е проц.представител на която и да е страна в адм.производство по чл.27 ал.1 от АПК, то тогава приложим е чл.34 ал.1 от АПК/регламентирано задължение на адм.орган/. **Щом органът има норм.задължение по чл.34 ал.1 от АПК, не може да предифинира същото като „услуга, непредвидена в закон“,** както е сторено с т.32 от П.9. Ако пък адвокатът не е процесуален представител на никоя страна в адм.производство/изобщо не е проц.представител или е проц.представител на лице, което не е страна по чл.27 ал.1 от АПК/, то тогава нормата явно предвижда свободен достъп на адвокати -до чужди висящи преписки/което противоречи на ЗЗЛД, като попада в приложното поле на ЗДОИ/. **Що се отнася до „справки за съдебни дела, образувани по жалби срещу актове на Главния архитект на С.“, освен гореизложените мотиви /напълно относими и тук/, следва да се добави следното: справки за такива дела се правят в съда, пред който делото е висящо/а** не в посочените структури на СО/, като обхвата на справката от съда зависи от това дали се прави от страна по делото или от трето лице/тогава се съблюдава строго защитата на личните данни/. И тук не става ясен обхвата и съдържанието на услугата и на кого следва да е представител адвоката/или не е нужно да е проц.представител на когото и да е/. Съдът намира за **нищожна и т.32 от П.9/в обж. й част/, регламентираща тази услуга, доколкото от съдържанието й по никакъв начин не става ясна волята на нормотвореца- какъв е предмета на нормата и респ. какви са обективни и субективни предели на предмета на услугата.**От друга страна- ако предметът й е изведения по логичен път от Съда, то той е невъзможен.

III/ След като предметът на услугите по трите обж. точки е **неясен и невъзможен, Съдът не може да прецени дали те са административни или технически, респ. не може да се произнесе по основното възражение- дали за тях се дължат местни такси,а не се определя цена.**

IV/ След като е установена нищожността на трите точки /в обж. им част/, е **безпредметно** излагането на фактически и правни установявания на Съда **относно законосъобразността** на обж. точки.

При този изход на спора/основателност на жалбите/, на жалбоподателите се дължат разноски на осно. чл. 143 ал.1 от АПК. На жалбоподателя **адв. М.П.** се дължат

разноски- **10лв** дър.такса. На **адв. П.В.** се дължат разноски- 10лв за дър.такса и 20лв за публикацията в ДВ, **общо 30лв.** На проц. представител **адв.Д.** /представляващ поотделно всеки от първите двама жалбоподатели, при условията на чл.38 ал.1 т.3 от ЗАдв- „друг юрист“, л.725-728/ се дължат разноски в размер на по 500лв за всеки от двамата жалбоподатели/по чл.38 ал.2 вр. чл. 36 ал.2 от ЗАдв вр. чл. 8 ал.3 от Наредба №1/04г/, **общо 1000лв**, като възражението на ответника за недължимост на такъв хонорар/по чл.38 от ЗАдв/- е неоснователно по чл.38 ал.2 от ЗАдв. На жалбоподателя **адв. А.Д.** се дължат разноски в размер на **10лв** дър.такса. На жалбоподателя **адв. Д.Д.** се дължат разноски в размер на **10лв** дър.такса. На жалбоподателя **адв. Св.А.** се дължат разноски в размер на 1000лв /договорен и внесен адв.хонорар на адв. М.С.-л.719, неоспорен като прекомерен от ответника/ и 10лв дър.такса, **общо 1010лв.**

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ т.32 от Приложение № 9 към Глава Трета на Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, **в редакция** съгл. Решение № 894 по Протокол № 93/23.11.06г на СОС, **в частта " адвокати"** ; **т.5 от Приложение № 10 към Глава Трета на Наредбата** за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, **в редакция** съгл. Решение № 31 по Протокол № 30/29.01.09г на СОС, **в частта " адвокати"** и **т.21 от Приложение № 11 към Глава Трета на Наредбата** за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична Община, **в редакция** съгл. Решение № 894 по Протокол № 93/23.11.06г на СОС, **в частта " адвокати"**.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат М. В. П. сумата от **10лв**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат П. А. В. сумата от **30лв**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат Ю. Л. Д. сумата от **1000лв**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат А. Г. Д. сумата от **10лв**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат Д. М. Д. сумата от **10лв**, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на адвокат С. М. А. сумата от **1010лв**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: